

Официален вестник

на Европейския съюз

L 189

Издание
на български език

Законодателство

Година 53
22 юли 2010 г.

Съдържание

I Законодателни актове

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране 1

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (Евратом) № 647/2010 на Съвета от 13 юли 2010 година относно финансова помощ на Съюза за извеждане от експлоатация на блокове 1—4 на АЕЦ „Козлодуй“ в България („Програма Козлодуй“) 9

РЕШЕНИЯ

2010/405/ЕС:

- ★ Решение на Съвета от 12 юли 2010 година за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла 12

Цена: 3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

2010/406/ЕС:

- ★ Решение на Съвета от 12 юли 2010 година относно разпределението на освободените средства по проекти от Деветия и предишни Европейски фондове за развитие („ЕФР“) с цел посрещане на нуждите на най-уязвимото население на Судан 14

2010/407/ЕС:

- ★ Решение на Съвета от 13 юли 2010 година относно наличието на прекомерен дефицит в Дания 15

2010/408/ЕС:

- ★ Решение на Съвета от 13 юли 2010 година относно наличието на прекомерен дефицит във Финландия 17

2010/409/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 19 юли 2010 година относно общите критерии за безопасност, посочени в член 7 от Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (нотифицирано под номер C(2010) 4889) ⁽¹⁾ 19

Поправки

- ★ Поправка на Решение № 388/2010/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 година за предоставяне на макрофинансова помощ на Украйна (ОВ L 179, 14.7.2010 г.) 28

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2010/45/ЕС НА СЪВЕТА

от 13 юли 2010 година

за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ определя условията и правилата за фактуриране на данъка върху добавената стойност (понататък „ДДС“), за да се осигури правилното функциониране на вътрешния пазар. В съответствие с член 237 от посочената директива Комисията представи доклад, в който са отразени, предвид технологичното развитие, някои трудности, свързани с електронното фактуриране, както и някои други области, в които правилата за ДДС следва да бъдат опростени с цел да се подобри функционирането на вътрешния пазар.

(2) Тъй като отчетната документация следва да е достатъчна, за да се позволи на държавите-членки да контролират временното движение на стоките от една държава-членка в друга, следва да се уточни, че посочената документация следва да включва подробни данни за оценка на стоки, движещи се временно между държави-членки. Освен това прехвърлянето на стоки в друга държава-членка с цел оценяване не следва да се счита за доставка на стоки за целите на ДДС.

(3) Правилата, отнасящи се до изискуемостта на ДДС при вътреобщностни доставки и вътреобщностно придобиване на стоки, следва да бъдат изяснени, с цел да се осигури уеднаквяване на информацията, предоставяна в извлеченията за рекапитулация, както и навременен обмен на информация посредством тези извлечения. Освен това е подходящо продължителната доставка на стоки от една държава-членка до друга през период от време, надвишаващ един календарен месец, да се смята за изпълнена в края на всеки календарен месец.

(4) За да се помогне на малките и средни предприятия, които срещат затруднения при плащането на ДДС на компетентния орган, преди да са получили плащане от страна на клиентите си, на държавите-членки следва да се предостави възможност да разрешат отчитането на ДДС по режим на касова отчетност, който позволява на доставчика да плати дължимия ДДС на компетентния орган при получаване на плащане за доставка и с който режим се установява неговото право на приспадане, когато той плаща за доставката. Това следва да позволи на държавите-членки да въведат незадължителен режим на касова отчетност, който не оказва отрицателно въздействие върху паричните потоци, свързани с постъпленията им от ДДС.

(5) За да се предостави правна сигурност на стопанските субекти по отношение на техните задължения за фактуриране, следва ясно да се определи държавата-членка, чиито правила за фактуриране се прилагат.

(6) С цел да се подобри функционирането на вътрешния пазар, е необходимо да се наложи хармонизиран срок за издаването на фактура за някои трансгранични доставки.

(7) Следва да бъдат изменени някои изисквания относно информацията, която да се предоставя във фактурите, за да се постигане по-добър данъчен контрол и равнопоставено третиране на трансграничните и националните доставки, както и за поощряване на електронното фактуриране.

(¹) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

- (8) Тъй като използването на електронно фактуриране може да помогне на стопанските субекти да намалят разходите си и да станат по-конкурентоспособни, сега действащите изисквания за ДДС по отношение на електронното фактуриране следва да бъдат преразгледани, за да се премахнат съществуващата тежест и бариери. Фактурите на хартиен носител и електронните фактури следва да бъдат третираны равнопоставено, а административната тежест върху фактурирането на хартиен носител не следва да се увеличава.
- (9) Равнопоставеното третиране следва да се прилага и по отношение на областите на компетентност на данъчните органи. Тяхната компетентност да осъществяват контрол и правата и задълженията на данъчнозадължените лица следва да се прилагат равнопоставено, независимо дали дадено данъчнозадължено лице избира да издава фактури на хартиен носител или електронни фактури.
- (10) Фактурите трябва да отразяват действителните доставки, поради което следва да бъдат осигурени тяхната автентичност, цялост и четливост. Контролът на стопанската дейност може да се използва, за да се установи надеждна одитна следа, свързваща фактурите и доставките, като по този начин се гарантира, че всички фактури (независимо дали са на хартиен носител или в електронна форма) отговарят на тези изисквания.
- (11) Автентичността и целостта на електронните фактури може да бъде осигурена и чрез използване на определени съществуващи технологии, като например електронен обмен на данни (ЕОД) и усъвършенствани електронни подписи. Тъй като обаче съществуват различни технологии, от данъчнозадължените лица не следва да се изисква да използват някоя конкретна технология за издаване на електронни фактури.
- (12) Следва да се уточни, че когато данъчнозадължено лице съхранява онлайн фактури, които е издало или получило, държавата-членка, в която се дължи данъкът, в допълнение към държавата-членка в която е установено данъчнозадължено лице, следва да има достъп до тези фактури за осъществяване на контрол.
- (13) Доколкото целите на настоящата директива по отношение на опростяването, актуализирането и хармонизирането на правилата за фактуриране на ДДС не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и съответно могат да бъдат по-добре постигнати на равнище Съюз, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа за пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (14) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество⁽¹⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Съюза свои собствени таблици, които доколкото е възможно илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние.
- (15) Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2006/112/ЕО

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 17, параграф 2, буква е) се заменя със следното:

„е) доставката на услуга, изпълнявана за данъчнозадълженото лице и състояща се в оценка или работа по съответните стоки, която се извършва физически на територията на държавата-членка, където завършва изпращането или превоза на стоките, при условие че стоките, след като бъдат оценени или бъде извършена работата по тях, се връщат на това данъчнозадължено лице в държавата-членка, откъдето са първоначално изпратени или превозени;“

2. В член 64 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Доставките на стоки, които се изпълняват непрекъснато през период, по-дълъг от един календарен месец, които стоки са изпратени или превозени до държава-членка, различна от тази, в която започва тяхното изпращане или превоз, и чиято доставка е освободена от ДДС, или които се прехвърлят освободени от ДДС в друга държава-членка от данъчнозадължено лице за целите на стопанската му дейност в съответствие с предвидените в член 138 условия, се считат за завършени при изтичането на всеки календарен месец до окончателното прекратяване на доставката на стоки.

Доставките на услуги, за които ДДС се дължи от получателя им съгласно член 196 и които се изпълняват непрекъснато през период, по-дълъг от една година, и които не пораждат приспадания или плащания през този период, се считат за завършени при изтичането на всяка календарна година до окончателното прекратяване на доставката на услуги.

Държавите-членки могат да предвидят, че в определени случаи, различни от посочените в първа и втора алинея, доставките на стоки или услуги, които се изпълняват непрекъснато през определен период от време, се считат за завършени на интервали най-малко от една година.“

⁽¹⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

3. В член 66, първа алинея, буква в) и втора алинея се заменят със следното:

„в) ако не е издадена фактура или ако фактурата е издадена на по-късна дата, в рамките на определен срок, не по-късно от изтичането на срока за издаване на фактури, наложен от държавите-членки съгласно член 222, втора алинея или когато държавата-членка не е наложила такъв срок, в рамките на определен срок от датата на данъчното събитие.

Предвидената в първа алинея дерогация обаче не се прилага за доставките на услуги, за които получателът дължи ДДС по силата на член 196, нито за доставките или прехвърлянето на стоки, посочени в член 67.“;

4. Член 67 се заменя със следното:

„Член 67

Когато в съответствие с предвидените в член 138 условия стоки, изпратени или превозени до държава-членка, различна от тази, в която започва тяхното изпращане или превоз, се доставят освободени от ДДС, или когато стоки се прехвърлят освободени от ДДС в друга държава-членка от данъчнозадължено лице за целите на стопанската му дейност, ДДС става изискуем при издаването на фактурата или, когато към тази дата няма издадена фактура, след изтичането на срока, посочен в член 222, първа алинея.

Член 64, параграф 1, член 64, параграф 2, трета алинея и член 65 не се прилагат по отношение на посочените в първа алинея доставки и прехвърляния на стоки.“;

5. Член 69 се заменя със следното:

„Член 69

В случаите на вътреобщностно придобиване на стоки ДДС става изискуем при издаването на фактурата или когато към тази дата няма издадена фактура, след изтичането на срока, посочен в член 222, първа алинея.“;

6. В член 91, параграф 2, втора алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки приемат вместо това използването на последния обменен курс, публикуван от Европейската централна банка към момента, в който данъкът става изискуем. Конвертирането между валути, различни от еврото, се извършва, като се използва обменният курс на всяка от тези валути към еврото. Държавите-членки могат да изискват да бъдат уведомени за използването на тази възможност от данъчнозадълженото лице.

За някои сделки обаче, посочени в първа алинея, или за някои категории данъчнозадължени лица, държавите-членки могат да използват обменния курс, определен в съответствие с разпоредбите на Общността в сила, които уреждат изчисляването на митническата стойност.“;

7. Въмква се следният член:

„Член 167а

Държавите-членки могат да предвидят в рамките на незадължителен режим, че правото на приспадане за данъчнозадължените лица, чийто ДДС става изискуем единствено в съответствие с член 66, буква б), се отлага до момента, в който ДДС върху доставените стоки или услуги е платен на доставчика.

Държавите-членки, които прилагат незадължителния режим, посочен в първа алинея, определят праг за данъчнозадължените лица, използващи режима в рамките на своята територия, на основата на годишния оборот на данъчнозадълженото лице, изчислен в съответствие с член 288. Този праг не може да надвишава 500 000 EUR или тяхната равностойност в национална валута. Държавите-членки могат да повишават този праг до 2 000 000 EUR или равностойността им в национална валута, след консултиране с Комитета по ДДС. Такова консултиране с Комитета по ДДС не се изисква обаче за държави-членки, приложили праг над 500 000 EUR или техния еквивалент в национална валута към 31 декември 2012 г.

Държавите-членки информират Комитета по ДДС за националните законодателни мерки, приети съгласно първа алинея.“;

8. Член 178 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) за целите на приспадане съгласно член 168, буква а), по отношение на доставката на стоки или услуги, то трябва да притежава фактура, изготвена в съответствие с дял XI, глава 3, раздели 3—6;“

б) буква в) се заменя със следното:

„в) за целите на приспадане съгласно член 168, буква в), по отношение на вътреобщностното придобиване на стоки, то трябва да включи в справката-декларация по ДДС, предвидена в член 250, цялата информация, необходима за изчисляването на сумата на дължимия ДДС по неговото вътреобщностно придобиване на стоки, и трябва да притежава фактура, изготвена в съответствие с дял XI, глава 3, раздели 3—5;“

9. Член 181 се заменя със следното:

„Член 181

Държавите-членки могат да разрешат на данъчнозадължено лице, което не притежава фактура, изготвена в съответствие с дял XI, глава 3, раздели 3—5, да направи приспадането, посочено в член 168, буква в), по отношение на извършеното от него вътреобщностно придобиване на стоки.“;

10. В член 197, параграф 1, буква в) се заменя със следното:

„в) фактурата, издадена от данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка на лицето, на което са доставени стоките, се изготвя в съответствие с глава 3, раздели 3—5.“;

11. Член 217 се заменя със следното:

„Член 217

За целите на настоящата директива „електронна фактура“ означава фактура, която съдържа информацията, изисквана съгласно настоящата директива, и издадена и получена в какъвто и да било електронен формат.“;

12. В дял XI, глава 3, раздел 3 се вмъква следният член:

„Член 219а

Без да се засягат членове 244—248, се прилага следното:

1. Фактурирането подлежи на правилата, приложими в държавата-членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги, в съответствие с разпоредбите на дял V.

2. Чрез дерогация от точка 1, фактурирането подлежи на правилата на държавата-членка, в която доставчикът е установил стопанската си дейност или има постоянен обект, от който е извършена доставката или при липса на такова място на дейност или такъв постоянен обект — държавата-членка, в която доставчикът има постоянен адрес или обичайно местоживее, когато:

а) доставчикът не е установен в държавата-членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги, в съответствие с разпоредбите на дял V, или неговият обект в тази държава-членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а и платец на ДДС е лицето, на което са доставени стоките или услугите.

Когато клиентът обаче издава фактурата (самофактуриране), се прилага точка 1.

б) не се счита, че доставката на стоки или услуги е извършена в рамките на Общността, в съответствие с разпоредбите на дял V.“;

13. Член 220 се заменя със следното:

„Член 220

1. Всяко данъчнозадължено лице осигурява издаването на фактура или от самия него, или от негов клиент, или от негово име и за негова сметка от трето лице по отношение на изброените по-долу:

1. доставки на стоки и услуги, които той е извършил на друго данъчнозадължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице;

2. доставки на стоки, както е посочено в член 33;

3. доставки на стоки, извършвани съгласно условията, определени в член 138;

4. всяко плащане по сметка в негова полза преди извършване на една от доставките на стоки, посочена в точки 1 и 2;

5. всяко плащане по сметка, извършено в негова полза от друго данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице преди завършване на предоставянето на услугите.

2. Чрез дерогация от параграф 1 и без да се засяга член 221, параграф 2, не се изисква издаването на фактура по отношение на доставки на услуги, освободени съгласно член 135, параграф 1, букви а) — ж).“;

14. Вмъква се следният член:

„Член 220а

1. Държавите-членки дават право на данъчнозадълженото лице да издава опростени фактури във всеки един от следните случаи:

а) когато стойността на фактурата не е по-голяма от 100 EUR или равностойността им в национална валута;

б) когато издадената фактура е документ или съобщение, третирано като фактура съгласно член 219.

2. Държавите-членки не дават право на данъчнозадължените лица да издават опростена фактура, когато се изисква фактурите да бъдат издадени в съответствие с член 220, параграф 1, точки 2 и 3 или когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата-членка, в която се дължи ДДС, или чийто обект в тази държава-членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а, и платец на ДДС е лицето, на което са доставени стоките или услугите.“;

15. Членове 221, 222, 223, 224 и 225 се заменят със следното:

„Член 221

1. Държавите-членки могат да наложат на данъчнозадължените лица задължение да издават фактура в съответствие с данните, изисквани съгласно член 226 или член 226б за доставки на стоки или услуги, различни от тези, посочени в член 220, параграф 1.

2. Държавите-членки могат да наложат на данъчнозадължените лица, които са установили стопанската си дейност на тяхна територия или притежават постоянен обект на тяхна територия, от които извършват доставката, задължение да издават фактура в съответствие с данните, изисквани в член 226 или член 226б за доставки на стоки или услуги, които са освободени съгласно член 135, параграф 1, букви а)–ж), и които тези данъчнозадължени лица са извършили на тяхна територия или извън Общността.

3. Държавите-членки могат да освободят данъчнозадължените лица от посоченото в член 220, параграф 1 или в член 220а задължение за издаване на фактура за доставки на стоки или услуги, които те са извършили на тяхна територия и които са освободени, със или без приспадане на ДДС, платен на предходния етап, съгласно членове 110 и 111, член 125, параграф 1, член 127, член 128, параграф 1, член 132, член 135, параграф 1, букви з)–л), членове 136, 371, 375, 376 и 377, член 378, параграф 2, член 379, параграф 2 и членове 380–390б.

Член 222

За доставките на стоки, извършени в съответствие с посочените в член 138 условия, или за доставките на услуги, за които съгласно член 196 клиентът плаща ДДС, фактура се издава не по-късно от 15-ия ден от месеца, следващ този, през който е възникнало данъчното събитие.

За други доставки на стоки или услуги държавите-членки могат да налагат на данъчнозадължените лица срок за издаване на фактурите.

Член 223

Държавите-членки дават право на данъчнозадълженото лице да издава сборни фактури, които отразяват подробно няколко отделни доставки на стоки или услуги, при условие че ДДС върху доставките, отразени в сборната фактура, става изискуем през същия календарен месец.

Без да се засяга член 222, държавите-членки могат да позволят сборните фактури да включват доставки, за които е станал изискуем ДДС през период, по-дълъг от един календарен месец.

Член 224

Фактурите могат да бъдат изготвяни от клиента за доставката, извършена за него, от данъчнозадължено лице за стоки или услуги, ако има предварително споразумение между двете страни и при условие че е налице процедура за приемането на всяка фактура от данъчнозадълженото лице, доставящо стоките или услугите. Държавите-членки могат да изискват такива фактури да бъдат издавани от името и за сметка на данъчнозадълженото лице.

Член 225

Държавите-членки могат да налагат специални условия на данъчнозадължените лица, в случаите когато третото лице или клиентът, който издава фактурите, е установен в държава, с която няма правни инструменти за взаимна помощ, сходна по обхват с предвидената в Директива 2010/24/ЕС (*) и Регламент (ЕО) № 1798/2003 (**).

(*) Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕО) № 1798/2003 на Съвета от 7 октомври 2003 г. относно административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 264, 15.10.2003 г., стр. 1).“;

16. Член 226 се изменя, както следва:

а) вмъква се следната точка:

„7а. когато ДДС става изискуем при получаване на плащането в съответствие с член 6б, буква б) и правото на приспадане възниква, когато подлежащият на приспадане данък става изискуем, вписване „касова отчетност“;“

б) вмъква се следната точка:

„10а. когато клиентът, получаващ доставката, издава фактура вместо доставчика, вписване „самофактуриране“;“

в) точка 11 се заменя със следното:

„11. в случай на освобождаване, позоваване на приложимата разпоредба от настоящата директива или на съответстващата национална разпоредба, или което и да е друго позоваване, показващо, че доставката на стоки или услуги е освободена;“

г) вмъква се следната точка:

„11а. когато клиентът е платец на ДДС, вписване „обратно начисляване“;“

д) точки 13 и 14 се заменят със следното:

„13. когато се прилага режимът за облагане на маржа на туристически агенти, вписване „Режим на облагане на маржа — туристически агенти“;

14. когато се прилага един от специалните режими, отнасящи се за стоки втора употреба, произведения на изкуството, колекционерски предмети и антикварни предмети, вписване „Режим на облагане на маржа — стоки втора употреба“; „Режим на облагане на маржа — произведения на изкуството“ или съответно „Режим на облагане на маржа — колекционерски предмети и антикварни предмети“;“

17. Вмъкват се следните членове:

„Член 226а

Когато фактурата е издадена от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата-членка, където е дължим данъкът или чийто обект в тази държава-членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а, и което извършва доставка на стоки или услуги за клиент, който е платец на ДДС, данъчнозадълженото лице може да пропусне данните, посочени в член 226, точки 8, 9 и 10, и вместо тях да посочи, в зависимост от количеството или обхвата на доставяните стоки или услуги и тяхното естество, данъчната основа на тези стоки или услуги.

Член 226б

Държавите-членки изискват най-малкото следните данни по отношение на опростените фактури, издадени съгласно член 220а и член 221, параграфи 1 и 2:

- а) дата на издаване;
- б) идентификация на данъчнозадълженото лице, доставящо стоки или услуги;
- в) идентификация на вида на доставяните стоки или услуги;
- г) платимия размер на ДДС или информацията, необходима за изчисляването му;
- д) когато издадената фактура е документ или съобщение, третирано като фактура съгласно член 219, специално и недвусмислено посочване на тази първоначална фактура и конкретните данни, които биват изменяни.

Държавите-членки не могат да изискват данни на фактурите, различни от посочените в членове 226, 227 и 230.“;

18. Член 228 се заличава;

19. Член 230 се заменя със следното:

„Член 230

Сумите, посочени във фактурата, могат да бъдат изразени във всяка валута, при условие че размерът на ДДС, който се плаща или коригира, е изразен в националната валута на държавата-членка, като се използва предвидения в член 91 механизъм на конвертиране на обменния курс.“;

20. Член 231 се заличава;

21. Заглавието на дял XI, глава 3, раздел 5 се заменя със следното:

„Фактури на хартиен носител и електронни фактури“;

22. Членове 232 и 233 се заменят със следното:

„Член 232

Електронно издадена фактура се използва, при условие че се приема от получателя.

Член 233

1. Автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на дадена фактура, независимо дали е на хартиен носител или в електронна форма, са гарантирани от момента на издаването до края на периода на съхранението на фактурата.

Всяко данъчнозадължено лице определя начина, по който да гарантира автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата. Това може да се осъществи чрез какъвто и да било контрол на стопанската дейност, при който се установява надеждна одитна следа, свързваща фактурата и доставката на стоки или услуги.

„Автентичност на произхода“ означава уверение на самоличността на доставчика или на издаващия фактурата.

„Цялост на съдържанието“ означава, че съдържанието, изисквано по настоящата директива, не е променено.

2. Освен чрез вида контрол на стопанската дейност, описан в параграф 1, следните примери представляват примери за технологии, които гарантират автентичността на произхода и целостта на съдържанието на електронна фактура:

а) чрез усъвършенстван електронен подпис по смисъла на член 2, точка 2 от Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи (*), основан на квалифицирано удостоверение и създаден от устройство за създаване на защитен подпис по смисъла на член 2, точки 6 и 10 от Директива 1999/93/ЕО;

б) чрез електронен обмен на данни (ЕОД), както е определено в член 2 от приложение 1 към Препоръка 94/820/ЕО на Комисията от 19 октомври 1994 г. относно правните аспекти на електронния обмен на данни (**), ако споразумението, свързано с обмена, предвижда използването на процедури, гарантиращи автентичността на произхода и целостта на данните.

(*) ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 12.

(**) ОВ L 338, 28.12.1994 г., стр. 98.“;

23. Член 234 се заличава;

24. Членове 235, 236 и 237 се заменят със следното:

„Член 235

Държавите-членки могат да установят специални условия за електронните фактури, издадени във връзка със стоки или услуги, доставени на тяхната територия от държава, с която няма правни инструменти за взаимна помощ, сходна по обхват с предвидената в Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕО) № 1798/2003.

Член 236

Когато партии от няколко електронни фактури се изпращат или предоставят на един и същ получател, данните, които са общи за отделните фактури, могат да бъдат посочени еднократно, ако цялата информация е достъпна за всяка фактура поотделно.

Член 237

Най-късно до 31 декември 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за цялостна оценка, изготвен въз основа на независимо икономическо проучване, относно въздействието на правилата за фактуриране, приложими от 1 януари 2013 г., и по-специално относно степента, в която те действително са довели до намаляване на административната тежест за предприятията, придружен при необходимост от подходящо предложение за изменение на съответните правила.“;

25. Член 238 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. След консултация с Комитета по ДДС държавите-членки могат, в съответствие с определените от тях условия, да изискат при доставки на стоки или услуги във фактурите да се вписва само информацията, посочена в член 226б, в следните случаи:

а) когато стойността на фактурата е по-голяма от 100 EUR, но не по-голяма от 400 EUR, или равно-стойността им в национална валута;

б) когато търговската или административна практика в съответния стопански сектор или техническите условия, при които се издават фактурите, особено затрудняват спазването на всички задължения, посочени в член 226 или в член 230.“;

б) параграф 2 се заличава;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Опростеният режим, предвиден в параграф 1, не се прилага, когато фактурите се изисква да бъдат издадени съгласно член 220, параграф 1, точки 2 и 3 или когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата-членка, в която се дължи ДДС, или чийто обект в тази държава-членка не взема участие в

доставката по смисъла на член 192а, и платец на ДДС е лицето, на което са доставени стоките или услугите.“;

26. Член 243 се заменя със следното:

„Член 243

1. Всяко данъчнозадължено лице води регистър на стоките, изпратени или превозени от него или от негово име до местоназначение извън територията на държавата-членка, от където са тръгнали, но в рамките на Общността, за целите на сделки, състоящи се в оценка, работа по или временно ползване на тези стоки, както е посочено в член 17, параграф 2, букви е), ж) и з).

2. Всяко данъчнозадължено лице води достатъчно подробна отчетност, за да се позволи идентификацията на стоките, изпратени до него от друга държава-членка от данъчнозадължено лице, идентифицирано за целите на ДДС в тази друга държава-членка или от негово име, и използвани за услуги, състоящи се в оценка или работа по тези стоки.“;

27. Член 246 се заличава;

28. В член 247, параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. За да осигури спазването на изискванията, установени в член 233, държавата-членка, посочена в параграф 1, може да изисква фактурите да бъдат съхранявани в оригиналния им вид, в който са били изпратени или предоставени, независимо дали това е в електронен вид или на хартиен носител. Освен това в случай на фактури, съхранявани чрез електронни средства, държавата-членка може да изисква данните, гарантиращи автентичността на произхода на фактурите и целостта на тяхното съдържание, както е предвидено в член 233, също да се съхраняват чрез електронни средства.

3. Държавите-членки, посочени в параграф 1, могат да установят специални условия, забраняващи или ограничаващи съхраняването на фактури в държава, където не съществува правен инструмент за взаимна помощ, сходна по обхват с тази, предвидена в Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕО) № 1798/2003 или с правото, посочено в член 249, за достъп по електронен път, сваляне на данни и използване.“;

29. В дял XI, глава 3, раздел 4 се вмъква следният член:

„Член 248а

За целите на контрола и по отношение на фактури за доставки на стоки или услуги на тяхна територия и на фактури, получени от данъчнозадължени лица, установени на тяхна територия, държавите-членки могат да изискат, за определени данъчнозадължени лица или в определени случаи, превода им на своите официални езици. Въпреки това държавите-членки не могат да налагат общо изискване фактурите да бъдат превеждани.“;

30. Член 249 се заменя със следното:

„Член 249

За целите на контрола, когато данъчнозадължено лице съхранява издадени или получени от него фактури, с помощта на електронни средства, гарантиращи онлайн достъп до съответните данни, компетентните органи на държавата-членка, в която е установено лицето, а когато ДДС е дължим в друга държава-членка — компетентните органи на последната, имат право на достъп до фактурите, както и правото да ги свалят и използват.“;

31. В член 272, параграф 1, втора алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки не могат да освобождават данъчнозадължените лица, посочени в първа алинея, буква б), от задълженията за издаване на фактури, установени в глава 3, раздели 3—6 и глава 4, раздел 3.“

Член 2

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2012 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2013 г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 13 юли 2010 година.

За Съвета
Председател
D. REYNERS

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕВРАТОМ) № 647/2010 НА СЪВЕТА

от 13 юли 2010 година

относно финансова помощ на Съюза за извеждане от експлоатация на блокове 1—4 на АЕЦ „Козлодуй“ в България („Програма Козлодуй“)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 203 от него,

като взе предвид искането от страна на България за допълнително финансиране,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

- (1) По време на преговорите за присъединяване през 2005 г. България даде съгласието си за затваряне на блокове 1 и 2 и на блокове 3 и 4 от АЕЦ „Козлодуй“ съответно до 31 декември 2002 г. и 31 декември 2006 г. и последващо извеждане от експлоатация на тези блокове. Европейският съюз изрази желанието си да продължи да предоставя финансова помощ до 2009 г. като удължаване на предприєдинителната помощ по програма ФАР за подкрепа на усилията на България по извеждането от експлоатация.
- (2) С оглед на задължението на България да затвори блокове 3 и 4 от АЕЦ „Козлодуй“ член 30 от Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния (наричан по-нататък „Актът за присъединяване от 2005 г.“) създава програма за помощ (наричана по-нататък „Програмата Козлодуй“) с бюджет от 210 милиона евро за периода 2007—2009 г. Програмата включва помощ за компенсиране на загубата на мощности в резултат от затварянето на АЕЦ „Козлодуй“.
- (3) Международни фондове за извеждане от експлоатация, управлявани от Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), съществуват от години. Съюзът е главен вносител в тези фондове.

- (4) Съюзът признава положените усилия и постигнатия от България добър напредък в подготовителния етап на извеждането от експлоатация по „Програма Козлодуй“, използвайки финансови средства от Съюза до 2009 г., както и необходимостта от допълнителна финансова помощ след 2009 г., за да се продължи с напредването на същинските демонтажни операции в съответствие с Акта за присъединяване от 2005 г., като същевременно се прилагат най-високи стандарти за безопасност.
- (5) Също така е важно да се използват и собствените ресурси на АЕЦ „Козлодуй“, тъй като това допринася за наличието на необходимия експертен опит, подобрява знанията и уменията и в същото време смекчава социалното и икономическото въздействие на предсрочното затваряне, като се продължава трудовата заетост на персонала от затворената атомна електроцентрала. Ето защо продължаването на финансовата помощ е важно за поддържане на изискваните стандарти за безопасност, както и на здравните и екологичните стандарти.
- (6) Съюзът признава също така и необходимостта от финансова помощ, за да се продължи със смекчаващите мерки в енергийния сектор, като се има предвид размера на загубата на мощности поради затварянето на ядрените блокове и влиянието на тази загуба върху сигурността на доставките в региона.
- (7) Съюзът признава необходимостта от смекчаване на ефекта от нарасналите екологични вреди и от емисиите, причинени от заместващите мощности, набавяни главно от увеличеното използване на централи с лигнитни въглища.
- (8) По тази причина следва да се предвиди сума от 300 милиона евро от общия бюджет на Съюза за финансиране на извеждането от експлоатация на АЕЦ „Козлодуй“ за периода 2010—2013 г.
- (9) Кредитите от общия бюджет на Съюза, предназначени за извеждане от експлоатация, не следва да водят до нарушаване на конкуренцията по отношение на дружествата за доставка на енергия на енергийния пазар на Съюза. Тези бюджетни кредити следва също да се използват за финансиране на мерки за енергийна ефективност и спестяване на енергия в съответствие с достиженията на правото на Съюза и правилата за функциониране на общия европейски енергиен пазар.

⁽¹⁾ Становище от 20 май 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

- (10) Финансовата помощ следва да продължи да се предоставя под формата на финансов принос от страна на Съюза в Международния фонд за подпомагане на извеждането от експлоатация на блоковете от АЕЦ „Козлодуй“, управляван от ЕБВР.
- (11) Задачите на ЕБВР включват управление на публичните фондове, предназначени за програмите за извеждане от експлоатация на ядрените електроцентрали, които са обект на обвързани с присъединяването задължения за затваряне. ЕБВР осъществява и надзор на финансовото управление на тези програми, така че да се оптимизира използването на публични средства. Освен това ЕБВР изпълнява бюджетните задачи, които са ѝ възложени от Комисията съобразно изискванията на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности ⁽¹⁾ (Финансовият регламент).
- (12) За да се осигури възможно най-голяма ефикасност и за да се сведат до минимум евентуалните екологични последици, извеждането от експлоатация на блокове 1—4 на АЕЦ „Козлодуй“ следва да бъде извършено, като се използва най-добрият наличен технически опит и като се вземат надлежно предвид естеството и технологичните спецификации на блоковете, които предстои да бъдат затворени.
- (13) Извеждането от експлоатация на АЕЦ „Козлодуй“ ще се осъществи съобразно законодателството за околната среда, и по-специално Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда ⁽²⁾.
- (14) Следва да се гарантира спазването на принципите на икономия, ефикасност и ефективност по отношение на разпределените средства посредством оценки и одити на резултатите от предходно финансираните програми.
- (15) Финансовата референтна сума по смисъла на точка 38 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽³⁾ следва да бъде включена в настоящия регламент за цялото времетраене на „Програма Козлодуй“, без да се засягат правомощията на бюджетния орган съгласно Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (16) За приемането на мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, Комисията следва да се подпомага от комитета, създаден с Регламент (Евратом) № 549/2007 на Съвета ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40.

⁽³⁾ ОВ C 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ Регламент (Евратом) № 549/2007 на Съвета от 14 май 2007 г. за изпълнението на Протокол № 9 относно блок 1 и блок 2 на атомната електроцентрала Бохунице V1 в Словакия, приложен към Акта относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия (ОВ L 131, 23.5.2007 г., стр. 1).

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

С настоящия регламент се създава програма (наричана по-нататък „Програмата Козлодуй“), с която се определят подробните правила за осъществяване на финансовата помощ от Съюза, допринасяща към по-нататъшния процес по извеждането от експлоатация на блокове 1—4 на АЕЦ „Козлодуй“ в България и последствията от тяхното предсрочно затваряне върху околната среда, икономиката и сигурността на доставките в региона.

Член 2

Финансовият принос на Съюза към „Програма Козлодуй“ се предоставя за целите на предоставяне на финансова подкрепа за:

- мерки, свързани с извеждането от експлоатация на АЕЦ „Козлодуй“,
- мерки за подобряване на околната среда в съответствие с достиженията на правото на Съюза и за модернизиране на конвенционалните производствени мощности, които да заместят производствените мощности на четирите реактора на централата, и
- други мерки, произтичащи от решението за затваряне и извеждане от експлоатация на централата и допринасящи за необходимото реструктуриране, подобряване на околната среда и модернизиране на секторите на производство, пренос и разпределение на енергия в България, както и за повишаване на сигурността на доставките и енергийната ефективност в България.

Член 3

1. Референтната финансова сума за изпълнението на „Програма Козлодуй“ за периода от 1 януари 2010 г. до 31 декември 2013 г. е 300 милиона евро.
2. Годишните бюджетни кредити се разрешават от бюджетния орган в рамките на финансовата рамка.
3. Размерът на разпределените за „Програма Козлодуй“ бюджетни кредити може да бъде преразгледан по време на периода от 1 януари 2010 г. до 31 декември 2013 г., за да се вземе предвид напредъкът, постигнат при изпълнението на програмата, и да се гарантира, че предвиждането и разпределението на ресурсите се основава на действителни платежни нужди и капацитет за усвояване на средствата.

Член 4

Като продължение на посоченото в Акта за присъединяване от 2005 г., приносът за някои мерки може да достигне 100 % от общите разходи. Полагат се всички усилия за продължаване на практиката на съфинансиране, установена с предприемаческата помощ и помощта, предоставена през периода 2007—2009 г., за усилията на България по извеждане от експлоатация, както и за привличане на съфинансиране и от други източници, ако е подходящо.

Член 5

1. Финансовата помощ за мерки съгласно „Програма Козлодуй“ се предоставя като принос на Съюза към Международния фонд за подпомагане извеждането от експлоатация на блоковете от АЕЦ „Козлодуй“, управляван от ЕБВР съгласно член 53г от Финансовия регламент.

2. Мерките по „Програма Козлодуй“ се приемат в съответствие с член 8, параграф 2.

Член 6

1. Комисията извършва одит на използването на помощта, провеждан пряко от нейния персонал или от друг квалифициран външен орган по неин избор. Такива одити могат да се провеждат през цялото времетраене на споразумението между Съюза и ЕБВР относно предоставяне на финансови средства от Съюза на Международния фонд за подпомагане на извеждането от експлоатация на блоковете от АЕЦ „Козлодуй“, както и за период от пет години от датата на изплащане на оставащата сума. Когато е уместно, Комисията може да вземе решения за възстановяване въз основа на констатациите от одитите.

2. Служителите на Комисията и упълномощените от нея външни лица имат съответното право на достъп, по-конкретно до помещенията на бенефициера и до цялата информация, включително информацията в електронен вид, необходима за осъществяването на този вид одити. Одитите обхващат и съответния етап, достигнат при издаването на разрешения за извеждане от експлоатация.

Сметната палата и Европейският парламент имат същите права като Комисията, особено по отношение на достъпа.

Също така, с цел да се защитят финансовите интереси на Съюза срещу измама и други нередности, Европейската служба за борба с измамите (OLAF) може да извършва контрол и проверки на място по „Програма Козлодуй“ съгласно Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности ⁽¹⁾.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 13 юли 2010 година.

3. За дейността на Съюза, финансирана по настоящия регламент, понятието „нередност“ в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности ⁽²⁾ означава всяко нарушение на разпоредба на правото на Съюза или всяко нарушение на договорните задължения, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, което има или би имало за резултат ощетяването чрез неоправдани разходи на общия бюджет на Съюза или на управляваните от него бюджети, или на бюджетите, управлявани от други международни организации от името на Съюза или Общността.

4. В споразуменията между Съюза и ЕБВР относно предоставяне на финансови средства от Съюза на Международния фонд за подпомагане на извеждането от експлоатация на блоковете от АЕЦ „Козлодуй“ се предвижда предприемане на необходимите мерки за защита на финансовите интереси на Съюза срещу измама, корупция и други нередности, както и осигуряване на възможност за Комисията, OLAF и Сметната палата да извършват проверки на място.

Член 7

Комисията гарантира прилагането на настоящия регламент и редовно представя доклади на Европейския парламент и на Съвета. Тя извършва преглед съгласно член 3, параграф 3.

Член 8

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с член 8, параграф 1 от Регламент (Евратом) № 549/2007.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага процедурата, предвидена в член 8, параграф 2 от Регламент (Евратом) № 549/2007.

Член 9

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

За Съвета
Председател
D. REYNDEERS

⁽¹⁾ ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 1.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 12 юли 2010 година

за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла

(2010/405/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 329, параграф 1 от него,

като взе предвид исканията на Кралство Белгия, Република България, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Латвия, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Малта, Република Австрия, Португалската република, Румъния и Република Словения,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се гарантира свободното движение на хора. За постепенното изграждане на такова пространство Съюзът трябва да приеме мерки по отношение на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично въздействие, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) По силата на член 81 от Договора за функционирането на Европейския съюз тези мерки трябва да включват насърчаване на съвместимостта на правилата, приложими в държавите-членки по отношение на стълкновението на закони, включително мерките, свързани със семейното право, които имат трансгранично въздействие.
- (3) На 17 юли 2006 г. Комисията прие предложение за регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 2201/2003 по отношение на компетентността и за въвеждане на правила относно приложимото право по брачни дела (наричано по-нататък „предложението за регламент“).
- (4) На заседанието си на 5 и 6 юни 2008 г. Съветът прие политически насоки, които отчетоха липсата на единодушие по приемането на предложението за регламент и съществуват непреодолими трудности, които правят единодушието невъзможно в този момент и в близко бъдеще. Той констатира, че целите на пред-

ложения регламент не могат да бъдат постигнати в разумен срок чрез прилагане на съответните разпоредби на Договорите.

- (5) При тези обстоятелства Гърция, Испания, Италия, Люксембург, Унгария, Австрия, Румъния и Словения отправиха искане до Комисията с писма от 28 юли 2008 г., в които се посочва, че възнамеряват да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на приложимото право по брачни въпроси, и че Комисията следва да внесе предложение до Съвета в този смисъл. С писмо от 12 август 2008 г. България отправи подобно искане до Комисията. Франция се присъедини с писмо от 12 януари 2009 г., Германия — с писмо от 15 април 2010 г., а Белгия — с писмо от 22 април 2010 г., Латвия — с писмо от 17 май 2010 г., Малта — с писмо от 31 май 2010 г. и Португалия по време на заседанието на Съвета от 4 юни 2010 г. На 3 март 2010 г. Гърция оттегли искането си. Общо четиринадесет държави-членки поискаха засилено сътрудничество.
- (6) Засиленото сътрудничество следва да предостави ясна и всеобхватна правна рамка в областта на развода и на законната раздяла в участващите държави-членки и да гарантира задоволителни решения за гражданите от гледна точка на правната сигурност, предвидимостта и гъвкавостта и да предотврати „надпреварата в избора на съд“.
- (7) Условиата, установени в член 20 от Договора за Европейския съюз и в членове 326 и 329 от Договора за функционирането на Европейския съюз, са изпълнени.
- (8) Областта на засиленото сътрудничество, а именно приложимото право при развод и законна раздяла, е определена в член 81, параграф 2, буква в) и член 81, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз като една от областите в обхвата на Договорите.
- (9) Изискването за крайна мярка в член 20, параграф 2 от Договора за Европейския съюз е изпълнено, тъй като през юни 2008 г. Съветът установи, че целите на предложението за регламент не могат да бъдат постигнати в разумен срок от Съюза като цяло.

- (10) Засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла има за цел да развива съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично въздействие, като се основава на принципа на взаимно признаване на съдебните решения, и да гарантира съвместимостта на правилата, приложими в държавите-членки по отношение на сътълкновението на закони. По този начин то благоприятства осъществяването на целите на Съюза, защитава неговите интереси и засилва процеса на интеграция, съгласно предвиденото в член 20, параграф 1 от Договора за Европейския съюз.
- (11) Засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла е в съответствие с Договорите и с правото на Съюза и не засяга вътрешния пазар и икономическото, социалното и териториалното сближаване. То не представлява пречка пред търговията между държавите-членки, не води до дискриминация в нея и не нарушава конкуренцията между държавите-членки.
- (12) Засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла зачита компетентността, правата и задълженията на държавите-членки, които не участват в него. Общите сътълкновителни норми в участващите държави-членки не засягат разпоредбите на неучастващите държави-членки. Съдилищата на неучастващите държави-членки продължават да прилагат своите съществуващи вътрешноправни сътълкновителни норми при определянето на това кое е приложимото право при развод и законна раздяла.
- (13) По-конкретно засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла е в съответствие с правото на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси,

тъй като засиленото сътрудничество не засяга никои от съществуващите от по-рано достижения на правото на ЕС.

- (14) Настоящото решение зачита правата, принципите и свободите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално член 21 от нея.
- (15) В засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла могат да се включат по всяко време всички държави-членки, в съответствие с член 328 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Разрешава се на Кралство Белгия, Република България, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Латвия, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Малта, Република Австрия, Португалската република, Румъния и Република Словения да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на приложимото право при развод и законна раздяла чрез прилагане на съответните разпоредби на Договорите.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 12 юли 2010 година.

За Съвета
Председател
S. LARUELLE

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 12 юли 2010 година

относно разпределението на освободените средства по проекти от Деветия и предишни Европейски фондове за развитие („ЕФР“) с цел посрещане на нуждите на най-уязвимото население на Судан

(2010/406/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 217 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид Вътрешното споразумение между представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно финансирането на помощта от Общността по финансовата рамка за периода 2008—2013 г. в съответствие със Споразумението за партньорство АКБ—ЕО и относно разпределянето на финансовата помощ за отвъдморските страни и територии, по отношение на които се прилага четвърта част от Договора за ЕО ⁽¹⁾, и по-специално член 1, параграф 4 и член 6 от него,

като има предвид, че:

- (1) Правителството на Судан реши да не ратифицира Споразумението за партньорство между членовете на групата държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г. ⁽²⁾, изменено за първи път в Люксембург на 25 юни 2005 г. ⁽³⁾, като по този начин загуби достъпа до средства по Националната индикативна програма (НИП) за Десетия европейски фонд за развитие (ЕФР), в общ размер на 294,9 милиона евро, които понастоящем се държат от Десетия ЕФР.
- (2) Настоящата политическа ситуация в Судан, както и хуманитарната криза в Дарфур, Южен Судан, Източен Судан и преходните зони изискват висока степен на ангажираност от страна на Европейския съюз, включително чрез предоставянето на жизненоважно подпомагане на суданското население. Недостигът, създаден от отсъствието на Десетия ЕФР, ще намали сериозно капацитета на Съюза да подпомогне населението и да помогне стабилизирането на страната, което може да има последици за целия регион.

- (3) С цел да се покрие финансовият недостиг, който ще настъпи, подходящо е да се използват средствата, освободени от Деветия ЕФР и предишните ЕФР.
- (4) Тези средства следва да бъдат използвани с цел посрещане на нуждите на най-уязвимото население на Судан, по-специално в засегнатите от конфликта райони, включително Дарфур, Южен Судан, Източен Судан и преходните зони. Те ще бъдат разпределени въз основа на решение за финансиране, което предстои да бъде прието от Комисията. Следва също така да се предвидят средства за покриване на разходите за подкрепящите мерки.
- (5) Тези средства следва да бъдат управлявани чрез централизирано и съвместно управление и с оглед опростяване съгласно договореностите за изпълнение на Десетия ЕФР,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Сумата в размер на 150 милиона евро от освободените средства по проекти от Деветия и предишни ЕФР се предоставя с цел посрещане на нуждите на най-уязвимото население на Судан; 2 % от тази сума се предоставя за покриване на разходите на Комисията по мерките за подкрепа.
2. Тези средства ще бъдат управлявани чрез централизирано и съвместно управление и в съответствие с правилата и процедурите, приложими за Десетия ЕФР.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня след приемането му.

Съставено в Брюксел на 12 юли 2010 година.

За Съвета
Председател
S. LARUELLE

⁽¹⁾ ОВ L 247, 9.9.2006 г., стр. 32.

⁽²⁾ ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3.

⁽³⁾ ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 27.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА**от 13 юли 2010 година****относно наличието на прекомерен дефицит в Дания**

(2010/407/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 126, параграф 6 във връзка с член 126, параграф 13 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид съображенията, представени от Дания,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 126, параграф 1 от Договора държавите-членки избягват прекомерен държавен дефицит.
- (2) Пактът за стабилност и растеж се основава на целта за стабилни публични финанси като средство за укрепване на условията за ценова стабилност и висок и устойчив растеж, водещ до създаване на трудова заетост.
- (3) Процедурата при прекомерен дефицит (ППД) съгласно член 126 от Договора, изяснена в Регламент (ЕО) № 1467/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит⁽¹⁾ (който е част от Пакта за стабилност и растеж) предвижда вземането на решение за наличието на прекомерен дефицит. Протоколът относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора, определя допълнителни разпоредби, свързани с изпълнението на ППД. С Регламент (ЕО) № 479/2009 на Съвета⁽²⁾ се определят подробни правила и определения за прилагането на разпоредбите от посочения протокол.
- (4) Реформата на Пакта за стабилност и растеж от 2005 г. имаше за цел да се увеличи ефективността му и да се заздравя икономическата му основа, както и да се запази устойчивостта на публичните финанси в дългосрочен план. По-специално, тя имаше за цел да гарантира, че икономическите и бюджетните условия са взети предвид изцяло на всеки етап от ППД. По този начин Пактът за стабилност и растеж осигурява рамката

за подкрепа на държавните политики за бързо възстановяване на стабилното състояние на бюджета, като в същото време се отчита икономическата ситуация.

- (5) Член 126, параграф 5 от Договора изисква Комисията да изпрати становище до Съвета, ако Комисията счита, че съществува или може да възникне прекомерен дефицит в дадена държава-членка. Като взе предвид доклада си в съответствие с член 126, параграф 3 от Договора и становището на Икономическия и финансов комитет в съответствие с член 126, параграф 4, Комисията заключи, че в Дания съществува прекомерен дефицит. В тази връзка на 15 юни 2010 г. Комисията изпрати становище до Съвета по отношение на Дания⁽³⁾.
- (6) В член 126, параграф 6 от Договора се предвижда, че Съветът следва да разгледа всички съображения, които заинтересованата държава-членка желае да представи, преди да реши след цялостна оценка дали е налице прекомерен дефицит. В случая с Дания цялостната оценка води до следните заключения.
- (7) Съгласно данните, нотифицирани през април 2010 г. от датските власти, консолидираният държавен дефицит на Дания се очаква да достигне 5,4 % от БВП през 2010 г., надвишавайки по този начин референтната стойност от 3 % от БВП. Планираният дефицит не е близо до референтната стойност от 3 % от БВП, но планираното превъзвешаване на референтната стойност може да се определи като извънредно по смисъла на Договора и на Пакта за стабилност и растеж. По-специално то е следствие от силен спад в икономиката по смисъла на Договора и Пакта за стабилност и растеж. Според прогнозата на службите на Комисията от пролетта на 2010 г. реалният БВП на Дания е спаднал с 4,9 % през 2009 г. и се предвижда да се възстанови на равнище 1,6 % през 2010 г. Дефицитът през 2010 г. се дължи както на забавянето на икономическия растеж, така и на мерките за стимулиране на икономиката, предприети от датските власти в съответствие с ЕПИВ. Планираното превъзвешаване на референтната стойност обаче не може да се счита за временно. Според прогнозата на службите на Комисията от пролетта на 2010 г. дефицитът ще спадне на 4,9 % от БВП през 2011 г., при условие че политиката остане непроменена⁽⁴⁾. Заложеният в Договора критерий за дефицита не е изпълнен.

⁽¹⁾ ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 6.

⁽²⁾ ОВ L 145, 10.6.2009 г., стр. 1.

⁽³⁾ Всички документи, свързани с ППД за Дания, могат да бъдат намерени на следния уебсайт: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

⁽⁴⁾ В прогнозата, основаваща се на допускането, че политиката ще остане непроменена, се отчита (частичното) оттегляне на мерките с извънреден характер, свързани с кризата.

- (8) Според данните, нотифицирани от датските власти през април 2010 г., консолидираният брутен държавен дълг остава под референтната стойност от 60 % от БВП, като за 2010 г. е в размер на 45,1 % от БВП. В прогнозата на службите на Комисията от пролетта на 2010 г. се предвижда съотношението на дълга да бъде в размер на 46 % от БВП през 2010 г. и да нарасне на 49,5 % от БВП през 2011 г., но да остане под референтната стойност от 60 % от БВП. Заложеният в Договора критерий за дълга е изпълнен.
- (9) Съгласно член 2, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1467/97 „значимите фактори“ могат да бъдат взети предвид при етапите, водещи до вземане на решение на Съвета за наличието на прекомерен дефицит в съответствие с член 126, параграф 6, само ако е изпълнено двойното условие — дефицитът да бъде близо до референтната стойност и превишението над референтната стойност да е временно. В случая с Дания двойното условие не е изпълнено. Следователно значимите фактори не са взети предвид при етапите, водещи до настоящото решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

От цялостната оценка следва, че в Дания е налице прекомерен дефицит.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Кралство Дания.

Съставено в Брюксел на 13 юли 2010 година.

За Съвета
Председател
D. REYNERS

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 13 юли 2010 година

относно наличието на прекомерен дефицит във Финландия

(2010/408/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 126, параграф 6 във връзка с член 126, параграф 13 и член 136 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид съображенията, представени от Финландия,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 126, параграф 1 от Договора държавите-членки избягват прекомерен държавен дефицит.
- (2) Пактът за стабилност и растеж се основава на целта за стабилни публични финанси като средство за укрепване на условията за ценова стабилност и висок и устойчив растеж, водещ до създаване на трудова заетост.
- (3) Процедурата при прекомерен дефицит (ППД) съгласно член 126 от Договора, изяснена в Регламент (ЕО) № 1467/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит⁽¹⁾ (който е част от Пакта за стабилност и растеж), предвижда вземането на решение за наличието на прекомерен дефицит. Протоколът относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора, определя допълнителни разпоредби, свързани с изпълнението на ППД. С Регламент (ЕО) № 479/2009 на Съвета⁽²⁾ се определят подробни правила и определения за прилагането на разпоредбите от посочения протокол.
- (4) Реформата на Пакта за стабилност и растеж от 2005 г. имаше за цел да се увеличи ефективността му и да се заздравя икономическата му основа, както и да се запази устойчивостта на публичните финанси в дългосрочен план. По-специално тя имаше за цел да

гарантира, че икономическите и бюджетните условия са взети предвид изцяло на всеки етап от ППД. По този начин Пактът за стабилност и растеж осигурява рамката за подкрепа на държавните политики за бързо възстановяване на стабилното състояние на бюджета, като в същото време се отчита икономическата ситуация.

- (5) Член 126, параграф 5 от Договора изисква Комисията да изпрати становище до Съвета, ако Комисията счита, че съществува или може да възникне прекомерен дефицит в дадена държава-членка. Като взе предвид доклада си в съответствие с член 126, параграф 3 и становището на Икономическия и финансов комитет в съответствие с член 126, параграф 4 Комисията заключи, че във Финландия съществува прекомерен дефицит. В тази връзка на 15 юни 2010 г. Комисията изпрати становище до Съвета по отношение на Финландия⁽³⁾.
- (6) В член 126, параграф 6 от Договора се предвижда, че Съветът следва да разгледа всички съображения, които заинтересованата държава-членка желае да представи, преди да реши след цялостна оценка дали е налице прекомерен дефицит. В случая с Финландия цялостната оценка води до следните заключения.
- (7) Съгласно данните, нотифицирани през април 2010 г. от финландските власти, консолидираният държавен дефицит на Финландия се очаква да достигне 4,1 % от БВП през 2010 г., надвишавайки по този начин референтната стойност от 3 % от БВП. Макар че третият допълнителен бюджет, представен на Парламента от Министерството на финансите на 14 май 2010 г., сочи, че данъчните постъпления през 2010 г. биха могли да се окажат по-високи от планираните, това не доведе до официална промяна на целта за дефицита. Планираният дефицит не е близо до референтната стойност от 3 % от БВП, но планираното превишение над референтната стойност може да се определи като извънредно по смисъла на Договора и на Пакта за стабилност и растеж. По-специално то е вследствие на силен спад в икономиката по смисъла на Договора и на Пакта за стабилност и растеж. Освен това планираното превишение над референтната стойност може да се счита за временно. Според прогнозата на службите на Комисията от пролетта на 2010 г. дефицитът ще спадне под референтната стойност през 2011 г., подкрепен от стабилизирането на предвиданото икономическо възстановяване. Заложеният в Договора критерий за дефицита не е изпълнен.

⁽¹⁾ ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 6.

⁽²⁾ ОВ L 145, 10.6.2009 г., стр. 1.

⁽³⁾ Всички документи, свързани с ППД за Финландия, могат да бъдат намерени на следния уебсайт: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) Според данните, нотифицирани от финландските власти през април 2010 г., консолидираният брутен държавен дълг остава под референтната стойност от 60 % от БВП, като за 2010 г. е в размер на 49,9 % от БВП. В прогнозата на службите на Комисията от пролетта на 2010 г. се предвижда съотношението на дълга да бъде в размер на 50,5 % от БВП през 2010 г. и да нарасне на 54,9 % от БВП през 2011 г., но да остане под референтната стойност от 60 % от БВП. Заложеният в Договора критерий за дълга е изпълнен.
- (9) Съгласно член 2, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1467/97 „значимите фактори“ могат да бъдат взети предвид при етапите, водещи до вземане на решение на Съвета за наличието на прекомерен дефицит в съответствие с член 126, параграф 6, само ако е изпълнено двойното условие — дефицитът да бъде близо до референтната стойност и превишението над референтната стойност да е временно. В случая с Финландия двойното условие не е изпълнено. Следователно значимите фактори не са взети предвид при етапите, водещи до настоящото решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

От цялостната оценка следва, че във Финландия е налице прекомерен дефицит.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Република Финландия.

Съставено в Брюксел на 13 юли 2010 година.

За Съвета
Председател
D. REYNERS

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 19 юли 2010 година

относно общите критерии за безопасност, посочени в член 7 от Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

(нотифицирано под номер C(2010) 4889)

(текст от значение за ЕИП)

(2010/409/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) ⁽¹⁾, и по-специално член 7 от нея,

като взе предвид препоръката на Европейската железопътна агенция относно първия комплект от общи критерии за безопасност, предаден на Комисията на 18 септември 2009 г.,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с Директива 2004/49/ЕО общите критерии за безопасност (ОКБ) следва да се въвеждат постепенно, за да се гарантира поддържането на високо ниво на безопасност и, когато е целесъобразно и възможно, подобряването на това ниво. Те следва да осигурят средства за оценка на нивото на безопасност и на работата на операторите на равнището на Съюза, както и в отделните държави-членки.
- (2) В член 3, буква д) от Директива 2004/49/ЕО ОКБ са определени като минималните нива на безопасност, които трябва да бъдат достигнати от различните части на железопътната система (като например конвенционалната железопътна система, високоскоростната железопътна система или железопътните линии, използвани единствено за товарен транспорт), както и от системата като цяло, изразени като критерии за приемлив риск. В съображение 7 към Решение 2009/460/ЕО на Комисията от 5 юни 2009 г. за приемане на общ метод в областта на техниката за безопасност, с който да се оценява постигането на критериите за безопасност, съгласно член 6 от Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, е посочено обаче, че поради липсата на хармонизирани и надеждни данни за нивото на безопасност на

частите на железопътните системи, които се експлоатират в различните държави-членки, разработването на първия комплект от ОКБ за части от железопътната система (като например конвенционалната железопътна система, високоскоростната железопътна система или железопътните линии, използвани единствено за товарен транспорт) не е осъществимо.

- (3) Член 7, параграф 3 от Директива 2004/49/ЕО изисква първият комплект от ОКБ да се основава на изпитване на съществуващите критерии и нивото на безопасност на железопътните системи в държавите-членки. Съгласно методиката, установена с Решение 2009/460/ЕО, първият комплект от ОКБ трябва да се основава на националните контролни стойности (НКС). Той беше изчислен чрез използване на редове на данни въз основа на Регламент (ЕО) № 91/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно статистиката за железопътния транспорт ⁽³⁾, които Евростат предостави на 6 март 2009 г. за периода 2004—2007 г. За всяка рискова категория в железопътната система максималното приемливо ниво на риска за дадена държава-членка следва да е: 1. НКС, ако НКС е равна на или по-малка от съответните ОКБ, или 2. ОКБ, ако НКС е по-голяма от съответните ОКБ, в съответствие с раздел 3 на приложението към Решение 2009/460/ЕО.
- (4) Първият комплект от ОКБ следва да се разглежда като първа стъпка в процеса. С този първи комплект се изгражда хармонизирана и прозрачна рамка за ефективен мониторинг и запазване на европейското ниво на безопасност на железопътния транспорт.
- (5) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета, посочен в член 27, параграф 1 от Директива 2004/49/ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Предмет и определения

В настоящото решение се определят стойностите за първия комплект от общи критерии за безопасност въз основа на националните контролни стойности, в съответствие с член 7, параграф 3 от Директива 2004/49/ЕО и следвайки методиката, определена с Решение 2009/460/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44.

⁽²⁾ ОВ L 150, 13.6.2009 г., стр. 11.

⁽³⁾ ОВ L 14, 21.1.2003 г., стр. 1.

За целите на настоящото решение се прилагат определенията от Директива 2004/49/ЕО, Регламент (ЕО) № 91/2003 и Решение 2009/460/ЕО.

Член 2

Национални контролни стойности

Националните контролни стойности за различните държави-членки и за различните рискови категории са посочени в глава 1, раздели 1.1—1.6 на приложението.

Член 3

Общи критерии за безопасност

Първият комплект от общи критерии за безопасност за различните рискови категории се съдържа в глава 2 на приложението.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 19 юли 2010 година.

За Комисията

Siim KALLAS

Заместник-председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. Национални контролни стойности (НКС)

1.1. НКС за риска за пътниците (НКС 1.1 и НКС 1.2)

Държава-членка	НКС 1.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	НКС 1.2 ($\times 10^{-9}$) (**)
Белгия (BE)	53,60	0,456
България (BG)	250,00	2,01
Чешка република (CZ)	40,60	0,688
Дания (DK)	7,55	0,0903
Германия (DE)	10,90	0,11
Естония (EE)	50,20	0,426
Ирландия (IE)	6,22	0,0623
Гърция (EL)	54,00	0,485
Испания (ES)	40,90	0,391
Франция (FR)	21,90	0,109
Италия (IT)	55,00	0,363
Латвия (LV)	50,20	0,426
Литва (LT)	88,60	0,683
Люксембург (LU)	28,80	0,225
Унгария (HU)	250,00	2,01
Нидерландия (NL)	11,70	0,0941
Австрия (AT)	29,00	0,335
Полша (PL)	127,00	0,939
Португалия (PT)	33,90	0,267
Румъния (RO)	250,00	2,01
Словения (SI)	11,80	0,175
Словакия (SK)	17,70	0,275
Финландия (FI)	26,80	0,248
Швеция (SE)	5,70	0,0557
Обединено кралство (UK)	6,22	0,0623

(*) НКС 1.1 изразена като: брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на пътници годишно, резултат от значими произшествия/брой пътник-влак-километри годишно. Пътник-влак-километри в конкретния случай е единица, свързана само с пътническите влакове.

(**) НКС 1.2 изразена като: брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на пътници годишно, резултат от значими произшествия/брой пътник-километри годишно.

Определението за брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на пътници от (*) и (**) е предвидено в член 3, буква г) от Решение 2009/460/ЕО.

1.2. НКС за риска за служителите (НКС 2)

Държава-членка	НКС 2 ($\times 10^{-9}$) (*)
Белгия (BE)	21,10
България (BG)	11,00
Чешка република (CZ)	17,40
Дания (DK)	9,10
Германия (DE)	13,30
Естония (EE)	17,00
Ирландия (IE)	8,33
Гърция (EL)	77,90
Испания (ES)	8,33
Франция (FR)	6,68
Италия (IT)	22,50
Латвия (LV)	55,10
Литва (LT)	36,90
Люксембург (LU)	13,70
Унгария (HU)	11,90
Нидерландия (NL)	6,69
Австрия (AT)	25,40
Полша (PL)	18,60
Португалия (PT)	76,00
Румъния (RO)	11,00
Словения (SI)	31,00
Словакия (SK)	1,50
Финландия (FI)	8,28
Швеция (SE)	3,76
Обединено кралство (UK)	8,33

(*) НКС 2 изразена като: брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на служители годишно, резултат от значими произшествия/брой влак-километри годишно.

Определението за брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на пътници в конкретния случай е предвидено в член 3, буква г) от Решение 2009/460/ЕО.

1.3. НКС за риска за преминаващите през железопътен прелез (НКС 3.1 и НКС 3.2)

Държава-членка	НКС 3.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	НКС 3.2 (**)
Белгия (BE)	143,0	няма данни
България (BG)	124,0	няма данни
Чешка република (CZ)	302,0	няма данни
Дания (DK)	55,9	няма данни
Германия (DE)	69,9	няма данни
Естония (EE)	168,0	няма данни
Ирландия (IE)	31,4	няма данни
Гърция (EL)	743,0	няма данни
Испания (ES)	131,0	няма данни
Франция (FR)	78,9	няма данни
Италия (IT)	50,7	няма данни
Латвия (LV)	240,0	няма данни
Литва (LT)	530,0	няма данни
Люксембург (LU)	97,3	няма данни
Унгария (HU)	244,0	няма данни
Нидерландия (NL)	128,0	няма данни
Австрия (AT)	181,0	няма данни
Полша (PL)	264,0	няма данни
Португалия (PT)	508,0	няма данни
Румъния (RO)	124,0	няма данни
Словения (SI)	365,0	няма данни
Словакия (SK)	249,0	няма данни
Финландия (FI)	151,0	няма данни
Швеция (SE)	74,2	няма данни
Обединено кралство (UK)	23,0	няма данни

(*) НКС 3.1 изразена като: брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на преминаващи през жп прелези годишно, резултат от значими произшествия/брой влак-километри годишно.

(**) НКС 3.2 изразена като: брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на преминаващи през жп-прелези годишно, резултат от значими произшествия/[брой влак-километри годишно] $\times$ брой жп прелези/дължина на железопътната мрежа в km]. Данните за броя на жп прелезите и за дължината на железопътната мрежа в километри не бяха достатъчно достоверни към момента на извличане (повечето държави-членки докладваха данните за линейните километри съгласно общите показатели за безопасност (CSI) вместо дължината на железопътната мрежа в километри).

Определението за брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на пътници от (*) и (**) е предвидено в член 3, буква г) от Решение 2009/460/ЕО.

1.4. НКС за риска за лица, класифицирани като „други“ (НКС 4)

Държава-членка	НКС 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Белгия (BE)	1,90
България (BG)	6,45
Чешка република (CZ)	5,28
Дания (DK)	10,30
Германия (DE)	4,41
Естония (EE)	18,50
Ирландия (IE)	6,98
Гърция (EL)	6,45
Испания (ES)	4,93
Франция (FR)	6,98
Италия (IT)	6,98
Латвия (LV)	18,50
Литва (LT)	18,50
Люксембург (LU)	4,43
Унгария (HU)	6,45
Нидерландия (NL)	3,16
Австрия (AT)	14,20
Полша (PL)	18,50
Португалия (PT)	4,93
Румъния (RO)	6,45
Словения (SI)	7,14
Словакия (SK)	5,28
Финландия (FI)	10,30
Швеция (SE)	10,30
Обединено кралство (UK)	6,98

(*) НКС 4 изразена като: годишен брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на лица, принадлежащи към категорията „други“, в резултат от значими произшествия/брой влак-километри годишно. Определението за брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на пътници в конкретния случай е предвидено в член 3, буква г) от Решение 2009/460/ЕО.

1.5. НКС за риска за лица без разрешение в железопътни обекти (НКС 5)

Държава-членка	НКС 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Белгия (BE)	75,5
България (BG)	190,0
Чешка република (CZ)	657,0
Дания (DK)	134,0
Германия (DE)	106,0
Естония (EE)	1 850,0
Ирландия (IE)	94,7
Гърция (EL)	906,0
Испания (ES)	184,0
Франция (FR)	69,7
Италия (IT)	122,0
Латвия (LV)	1 520,0
Литва (LT)	2 030,0
Люксембург (LU)	83,7
Унгария (HU)	534,0
Нидерландия (NL)	28,2
Австрия (AT)	117,0
Полша (PL)	1 110,0
Португалия (PT)	948,0
Румъния (RO)	190,0
Словения (SI)	273,0
Словакия (SK)	477,0
Финландия (FI)	294,0
Швеция (SE)	98,1
Обединено кралство (UK)	94,7

(*) НКС 5 изразена като: брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на лица без разрешение в железопътни обекти годишно, резултат от значими произшествия/брой влак-километри годишно. Определението за брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на пътници в конкретния случай е предвидено в член 3, буква г) от Решение 2009/460/ЕО.

1.6. НКС за риска за обществото (НКС 6)

Държава-членка	НКС 6 ($\times 10^{-9}$) (*)
Белгия (BE)	273,0
България (BG)	364,0
Чешка република (CZ)	1 010,0
Дания (DK)	218,0
Германия (DE)	206,0
Естония (EE)	2 320,0
Ирландия (IE)	131,0
Гърция (EL)	1 820,0
Испания (ES)	351,0
Франция (FR)	179,0
Италия (IT)	235,0
Латвия (LV)	1 850,0
Литва (LT)	2 510,0
Люксембург (LU)	219,0
Унгария (HU)	1 000,0
Нидерландия (NL)	166,0
Австрия (AT)	354,0
Полша (PL)	1 530,0
Португалия (PT)	1 510,0
Румъния (RO)	364,0
Словения (SI)	697,0
Словакия (SK)	740,0
Финландия (FI)	461,0
Швеция (SE)	188,0
Обединено кралство (UK)	131,0

(*) НКС 6 изразена като: общ брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания годишно, резултат от значими произшествия/брой влак-километри годишно.

Общият брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания годишно, резултат от значими произшествия, в конкретния случай е сумата от всички смъртни случаи и приведени тежки наранявания годишно, резултат от значими произшествия, които се вземат предвид при изчисляване на всички други НКС.

2. Стойности, определени за първия комплект от ОКБ

Рискова категория	Стойност на ОКБ ($\times 10^{-9}$)		Мерни единици
Риск за пътниците	ОКБ 1.1	250,0	Брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на пътници годишно, резултат от значими произшествия/брой пътник-влак-километри годишно
	ОКБ 1.2	2,01	Брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на пътници годишно, резултат от значими произшествия/брой пътник-километри годишно
Риск за служителите	ОКБ 2	77,9	Брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на служители годишно, резултат от значими произшествия/брой влак-километри годишно
Риск за преминаващите през железопътни прелези	ОКБ 3.1	743,0	Брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на преминаващи през жп-прелези годишно, резултат от значими произшествия/брой влак-километри годишно
	ОКБ 3.2	п.а. (*)	Брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на преминаващи през жп-прелези годишно, резултат от значими произшествия/[(брой влак-километри) * брой жп-прелези]/дължина на железопътната мрежа в km]
Рискове за други	ОКБ 4	18,5	Годишен брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на лица, принадлежащи към категорията „други“, резултат от значими произшествия/брой влак-километри годишно
Риск за лица без разрешение в железопътни обекти	ОКБ 5	2 030,0	Брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания на лица без разрешение в железопътни обекти годишно, резултат от значими произшествия/брой влак-километри годишно
Риск за цялото общество	ОКБ 6	2 510,0	Общ брой смъртни случаи и приведени тежки наранявания годишно, резултат от значими произшествия/брой влак-километри годишно

(*) Данните за броя на жп прелезите и за дължината на железопътната мрежа в километри, необходими за изчисляване на този ОКБ, не бяха достатъчно достоверни към момента на извличане (например повечето държави-членки докладваха данните за линейните километри вместо дължината на железопътната мрежа в километри и т.н.).

ПОПРАВКИ

Поправка на Решение № 388/2010/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 година за предоставяне на макрофинансова помощ на Украйна

(Официален вестник на Европейския съюз L 179 от 14 юли 2010 г.)

На корицата и на страница 1 номерът на решението в заглавието:

вместо: „Решение № 388/2010/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ...“

да се четат: „Решение № 646/2010/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ...“.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG